

23^e Zondag door het Jaar B

**Spreek tot allen die de moed verloren hebben:
Vat moed en vreest niet: Uw God komt! (Js 35,4)**

Van leven naar eucharistie

Wij kennen allemaal mensen die zich afsluiten voor de anderen, die terugplooiën op zich zelf en leven in hun ommuurde eenzaamheid. Uit zichzelf alleen komen zij hier bijna nooit uit. Misschien hebben zij de kans iemand te ontmoeten die hen begrijpt. Iemand die hen doet aanvoelen dat zij in feite niet alleen zijn. Zo zijn er ook heel wat jonge doofstommen of blinden. Alleen een lange, geduldig volgehouden opvoeding, die uitgaat van liefde, kan deze mensen inschakelen in de maatschappij. Zij moeten ontvankelijk gemaakt worden voor de taal en de tekens waarop communicatie tussen mensen gebouwd is.

Eerste lezing*Jesaja 35,4-7a*

Spreek tot allen die de moed verloren hebben: "Vat moed en vreest niet: Uw God komt om de wraak te voltrekken, God komt om te vergelden en om u te redden. Dan gaan de ogen van de blinden weer open en zullen de oren van de doven geopend worden. De lamme zal springen als een hert en jubelen zal de tong van de stomme. Ja, in de steppe zullen beken ontspringen, rivieren in de woestijn. De dorre vlakte wordt een vijver, het dorstige land één waterbron."

Tweede lezing*Jakobus 2,1-5*

Broeders en zusters, gij die gelooft in onze Heer Jezus Christus, de Heer der heerlijkheid, verbindt dit geloof toch niet met partijdigheid en vleierij! Ik bedoel dit: veronderstel er treedt in uw samenkomst een man binnen, keurig gekleed en met gouden ringen aan zijn vingers, en tegelijkertijd komt er ook een arme aan in schamele kleren; als gij nu

opziet tegen de rijkgeklede man en hem een ereplaats aanbiedt, terwijl jij tegen de arme zegt: "Blijf daar maar staan," of: "Ga hier op de grond zitten, bij mijn voetbank" maakt ge u dan niet schuldig aan een kwaadaardige discriminatie? Luister, lieve broeders: God heeft de armen naar de wereld uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het koninkrijk dat Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben.

Evangelie

Marcus 7,31-37

In die tijd vertrok Jezus uit de streek van Tyrus en begaf zich over Sidon naar het meer van Galilea, midden in de streek van Dekápolis. Men bracht een doofstomme bij Hem en smeekte Hem dat Hij deze de hand zou opleggen. Jezus nam hem terzijde, buiten de kring van het volk, stak hem de vingers in de oren en raakte zijn tong met speeksel aan. Vervolgens sloeg Hij zijn ogen ten hemel, zuchtte en sprak tot hem: "Effeta", wat betekent: Ga open. Terstond gingen zijn oren open, en werd de band van zijn tong losgemaakt zodat hij normaal sprak. Hij verbood hun het aan iemand te zeggen; maar met hoe meer nadruk Hij dat verbood, des te luider verkondigden zij het. Buiten zichzelf van verbazing riepen zij uit: "Hij heeft alles wel gedaan, Hij laat doven horen en stommen spreken."

Van eucharistie naar leven

Christus is gekomen om de mensen hun ware roeping duidelijk te maken. Zij moeten zich losmaken uit hun zondige vereenzaming om zich in liefde open te stellen voor God en voor hun broeders. Zij moeten loskomen van zichzelf om vergiffenis te kunnen ontvangen. Dan zullen zij leven. Zij moeten zich openstellen om tot God en over God te kunnen spreken in hun gebed en in hun geloofsverkondiging. Zij moeten zich openstellen voor anderen om te kunnen geven en vooral om zichzelf te kunnen geven in liefde. Zij moeten oog hebben voor de armsten om hun duidelijk te maken dat Jezus Christus van hen houdt. Het Evangelie was een boodschap die heel wat stof deed opwaaien: wat hebben wij ervan gemaakt?